

La percepció de crisi s'ha estès amb força i també la consciència que, si ens hi trobem enfangats, és, si més no en part, per la manca d'ètica i de valors dels qui, per enriquir-se, han volgut promoure una realitat fictícia en el món financer. Aquesta manera de fer s'ha inspirat en l'objectiu d'aconseguir guanys ràpids i desproporcionats, amb independència del valor efectiu de les coses.

I aquests comportaments basats en l'engany i en l'aprofitament de posicions privilegiades per obtenir beneficis il·legítims s'han trobat sorprenentment amb la comprensió i fins i tot la complicitat d'una part de la societat que aplaudeix amb entusiasme els triomfadors, encara que hagin utilitzat mètodes inacceptables per tenir èxit.

Mirador

CARLES
Duarte

El respecte a les institucions

Efectivament, massa sovint deixem de banda els valors de l'esforç i de la responsabilitat, relativitzem la feina ben feta i la tenacitat exigent, i elogiem comportaments desaprensius. S'imposa, doncs, una rectificació, que estableixi mecanismes adequats de control de les pràctiques abusives, però que alhora recuperi i prestigii els valors sobre els quals s'ha de reconstruir amb bases més sòlides el procés de creixement.

Des de la caiguda del mur del Berlín i l'acabament de la guerra freda s'havia produït una expansió d'una visió de l'economia basada en el camp qui pugui. El sistema de mercat estimula el desenvolupament i el progrés, però alhora cal que hi hagi procediments per evitar de caure en el parany del tot s'hi val.

Fa pocs dies el pensador **Josep**

Massa sovint deixem de banda els valors de l'esforç i de la responsabilitat

Maria Esquirol va pronunciar una conferència al Palau Robert sobre el valor del respecte, on contraposava respecte a indiferència i a arrogància i, en canvi, associava respecte a mirar amb atenció, sense superficialitat. **Esquirol** s'hi referia no tan sols pel respecte a les persones, sinó també a les institucions, que sovint són més fràgils del que semblen.

La fragilitat de les institucions financeres ha quedat demostrada fèrvidament aquests dies. Però també les institucions polítiques requerei-

xen ser gestionades i considerades amb respecte, perquè ens representen a tots i perquè només poden exercir les seves funcions amb autoritat i amb eficàcia si els polítics i la gent del carrer les valorem com cal.

Quan l'actuació dels partits està dominada pel sectarisme hi ha el risc que s'accentui el descrèdit dels polítics perquè s'acabi partint de la premissa que troben normal atacar els seus adversaris encara que sigui fent afirmacions que no són certes. En canvi, cal celebrar gestos constructius com el que la setmana passada van fer els expresidents **Pujol, Maragall, Barrera i Rigol** per donar suport al president **Montilla** en la defensa del nou model de finançament. Constitueix una imatge exemplar que ens reconcilia amb la política i les institucions.